

koma frá tí sjúku móðurplantuni, veksa gjøgnum streingin inn í eplið, tá verður tað sjúkt innan í fyrst. Altíð versnar sjúkan í goymslunum, sjúk eplir rotna heilt og smitta onnur av sær.

Smittan kemur vanliga í boin við seteplum, sum hava vaksið í slökkrotsjúkari veltu. Tað kannu altíð vera smáir rotblettir á eplunum, sum ikki eru at varnast. Hesir blettir eru fullir av bakterium, sum breiða seg út um alt eplið, inn í tey spirandi eggini. So er sum til vil, hvussu sjúk ein soverðin planta verður, nálin kann doyggja, og eplið ongatíð spíra, slökkurin kann gróvja upp, men síðani gulna burtur. Gongur sjúkan meira liðandi fram, kann hon koma upp í erva á slökkinum og avlagar tá bløðini, sum áður nevnt.

Eru vakstrarviðurskiptini góð og veltan turrlig og væl tøðað, kemur smittan minni fram. Tá kannu eplini vera smittað eitt sindur, so tað ikki sæst. Verða so hesi eplir nýtt til set næsta ár og av vedurlagi ella øðrum fáa ring gróðrarlíkindi, so kann at kalla øll veltan kolna út.

Hetta, at smittan kemur við seteplum, eru allir menn á einum máli um, men um smittan eisini kann liggja í jørðini veturin yvir her í Føroyum, veit eingin at siga.

Til ráðar móti sjúkuni er at nevna:

- 1) Gráv sjúkar plantur upp, beint sum tað sæst hættarfall á teimum, og grav tær niður onkustaðni burtur frá. Seteplir kunnu andsmittast (gerast smittuleys) við at setast í formaleghydvatn í 2 tímar (tað skal vera 1 partur formalin til 250 partar av vatni).
- 2) Hav frísk seteplir frá frískastu veltum. Tak ikki set av veltum, har slökkur eru deyðir burtur fmillum, ella har øll setin ikki er uppkomin, tí tá er sjúka á veg.
- 3) Legg seteplini at torna við sól, um tað er gjørligt, áðrenn tey verða niðurstelt.
- 4) Sker ikki eplir sundur til set.
- 5) Set ikki ov tidliga niður, so eplið ikki kemur at liggja deytt ov leingi í jørðini, áðrenn tað fær gróðrarlíkindi, tí tá vinnur bæði hendan og aðrar sjúkurlættari á tí.
- 6) Ger alt, ið gerast kann, fyri at skapa góð vakstrarlíkindi fyri eplini, tí tá orka tey best at standa ímóti øllum sjúkum.

H. J. J.

Seyming.

Eg loyvi mær at kunngerá, at eg gangi út til fólk at seyma.

Valborg Reinert,
Áarvegur.

Eru tygum tyrstur undir promenadu, komið inn til mín og drekki lemonadu. 25 oyru flaskan — nakra oyra sparan — fyri innhaldsgóðsku garantarar „Smearan“. Her er varan billig — spar í ringum tildum. Vörur verða fluttar út um allan bygd.

Ringið 344. **JOHANNES ANDRÆSEN'S**
KATVÖRUHANDIL

AKTIESELSKABET FØROYA BANKI

Hovedkontor: THORSHAVN Stiftet 1906. Afdeling: TRANGISVAAG

AKTIEKAPITAL OG RESERVER KR. 900.000.

Bankforretninger af enhver Art udføres.

Kontortid 11—3. Lørdag 11—2.

Ferðatælan fyri s.s. „Annaho“.

Úr Føroyum.....	10. september	3. oktober
Í Aalborg.....	13. —	—
Úr —.....	14. —	—
Í Leith.....	—	5. —
Úr —.....	—	6. —
Í Hamburg.....	—	8. —
Úr —.....	—	10. —
Í Hull.....	16. —	12. —
Úr —.....	18. —	13. —
Í Leith.....	20. —	15. —
Úr —.....	21. —	16. —
Í Føroyum.....	23. —	18. —

P/f Skipafelagið Føroyar.

Salt og Klipfiskeekeksportørar

Salt og Klipfiskeekeksportørar gores opmærksom paa den nydannede Sammenslutning, Andelselskabet »Føroya Fiskaútflutningur«, hvortil Indmeldelse kan ske inden 15. September 1936. Som Medlem optages enhver Eksportør, hvis Eksport gennemsnitlig svarer til 75.000 kg aarlig.

Vedtægterne ligger til Gennemsyn og Indmeldelse sker hos E. Müller, Thorshavn.

Ledige Stillinger.

Antagelig vil 1 Direktor og 1 Bogholder kunne faa Plads til 1. Oktober i det nydannede L/F Føroya Fiskaútflutningur. Henvendelse og Ansøgninger indsendes inden 20. September 1936 til Ebba Müller.

Útbjóðing.

Arbeiðið viðvíkjandi skreiðibrekku í Gundadali verður her útboðið. Treytir og frágreiðingar eru at fáa á býráðsskrivstovuni. Boðini mugu verða innsend á býráðsskrivstovuna innan miðvikudagin 9. sept. 1936 kl. 17.

Tórshavnar býráð, 1. sept. 1926.

Hví útger verðin seg so fantastiskt til at kríggjast?

Man tað vera nakað menniskja, ið vitandi seg at koma í kríggj, sum ikki heldur kríggj vera hin versta djævulskap? Nei, og aftur nei!

Men hví tá renna ímóti hesum djævulskapi?

Já, tað eru nakrir djævlar í menniskjahami — teir eiga rustningsindustriir, sum rinda milliónur út um árið fyri at eggja til kríggisdubbingar. Vit kunnu taka bert eitt av túsund dønum:

Aftaná hitt stóra verðaldarkríggið, tí ið Týskland varð bóklað niður; byrjaðu tey stóru privatpapalistisku bløðini systematiskt, hvønn einasta dag, at kasta lygnir út móti Týsklandi um, at tað skuldi gera seg út til at kríggjast móti og knasa Frakland. So ágrýtin vóru

Vi køber:

Skiðstrøjer og finere Trøjer, Uld og ældne Klude, alt til højest Pris. — Varer fra Bygderne modtages gerne.

S. Mørk,
Vestmanhavn.

hesi bløð í síni upposing av kríggjorskunni, at tey til endans fingur stýrið í Fraklandi at lata Frakland játta í milliardum til at gera hin víða gitna festningargarð við markið móti Týsklandi.

Og hvør átti so hesi bløðini?

Rustningarindustriurin! Fyrr enn hitt socialistiska kravið, at øll rustningar og kríggisdubbingarviðir skulu eigast av statinum, og at eingin privatvur skal hava loyvi at framleiða kríggsvápn, fyrr verður eingin vón um frið og avtáking av øllum kríggj ber á jørðini.

Er tað ikki legði, at tað finnast arbeiðarar — tað eru teir, sum í kríggj fyrst verða kanónføðin — sum ikki eru socialistar?

Tíðindi úr Spaniu.

Støðugt gerst stríðið í Spaniu harðari og harðari. Nær sagt hvønn dag frættist frá hvussum atsóknun og mannligari verjan — tó, ikki sæst fyri endan á hesi heljarnátt.

Miðvikudagin var harður bardagi um nærsagt alt landið, og »kríggseydna« var ymis, men tó vann hvørgin parturin nakað av týðningi.

Við Irun, ið liggur nær hinum franska landamarkinum, stóðst henda dag og hósnáttina hin blóðugasti bardagi. Fólkaflokkurin hevur ræðir yvir hesum býi, og uppreisnarmenninir hava í fleiri vikur roynt at tikið hann; hesin býur sigst at hava stóran týðning fyri úrslitið av uppreisnini, og tí leggja fólkaflokksmenn sær so nær at verja hann.

Teir, ið verja býin, eru fáir, og vápnini, teir hava, eru heldur ómodernað, meðan uppreisnarmenn, ið søkja at býnum, eru nógvir og vælvápnadir, og hartil hava teir góðar offiserar. Sostatt mátti hetta stríð koma at kosta fólkaflokkinum nógv meira blóð enn mótsøðumonnunum.

Álopið á býin varð gjørt so harðliga, at tað er undrunarvert, at fólkaflokkurin var mentur at verja býin. Álopið varð gjørt bæði av herliðunum og av flogforum, ið tveittu í túsundatali av sprengiknottum niður yvir býin. Harafturat varð hann undirdýktur av granatunum.

Longu mánadagin varð hetta harða álopið væntað, og alt, ið ikki bar vápn, hevði orðrar til at rýma úr býnum, og eru har nú bert sodátar og «miliste» eftir. Ein stórur partur av teim, ið flýddu, fór um landamarkið til

Fraklands, har tey vóru væl fagnað.

Í hesum bardaga mistu fólkaflokksmenn o. u. 2000 manns; men tá av tornaði, høvdu teir valdið yvir býnum eins væl og áður.

Men í Irun var ikki eitt einasta heilt hús eftir!

Aftur hósdagin gjørdur uppreisnarmenninir atsókn at býnum Irun; men fólkaflokksmenn høvdu tá fingið hermenn til hjálpar úr San Sebastian.

Uttanfyrir Saragossa var eitt katalansk fólkaflokks lið við undirlutan í stríðnum móti uppreisnarmonnunum. Teir mistu mikið fólk, og 1000 manns vóru tiknir til fanga.

Í landspartinum Estremadura stóð hósdagin harður bardagi. Uppreisnarmenninir vóru við undirlutan og fólkaflokksmenn tóku nógvir fangar.

Hvussu væl londini halda lyfti síni um ikki at leggja seg út í stríðið í Spaniu, kann ein hugsa sær, tá hann hoyrir, at 24 italisk flogfor eru komin til býin Vigo, sum er í hondum uppreisnarmanna. Italimenn hava eisini økt um talið á herskipum við spanskustrendurnar. Hetta siga teir seg at gera, tí at ein italiskur borgari er myrður í Barcelona.

Týsk bløð eru farin at leika illa í um, at franska ríkisstýrið styðjar fólkaflokkin í Spaniu við vápnunum.

Eitt yvirlið yvir fállnar og særðar hermenn sær soleiðis út: Fólkaliðið hevur 34.000 deyðar og 6000 særðar. Uppreisnarmenn hava 46.000 deyðar og 8000 særðar. Men verða allir «civilis» taldir við, so verða túsundini nógv fleiri.

Klipfisk for Kaffe.

Halvdelen af de færøske Klipfisk kan muligvis indgaa i en Byttehandel med Brasilien.

27. august skriver danske blaðið »Social-Demokraten« hessa grein:

Den 16. August meddelte vi den Plan til Løsning af det færøske Klipfiskesporagsmaal, som den færøske »Social-Demokraten« havde udkastet. Nu godt otte Dage senere viser det sig, at Tankerne om en Propaganda paa fremmede Markeder for Forbruget af Klipfisk i hvert Fald synes at have slaet Rod. Efter en løselig Beregning laa der paa Planens Tidspunkt en samlet eksportfærdig Klipfiskebeholdning paa Færøerne til en Værdi af ca. 1 Mill. Kr. En Grosserer Havsteen her fra Byen har foreslaet Lagtingets Erhvervsudvalg at søge Halvdelen placeret i Brasilien i Bytte for Kaffe. Erhvervsudvalget har godkendt den udkastede Plan, der derefter er gaaet videre til Valutakontoret og Handelsministeriet.

Ud fra den Betragtning, at et Forsøg paa at eksportere Halvdelen af Klipfisken vil være af stor Betydning for Færøerne, har de danske Myndigheder godkendt, at der om muligt etableres en saadan Byttehandel. Mere end et Forsøg kan der næppe blive Tale om. Saafremt det lykkes, vil det for de færøske Fiskere og Købmænd betyde, at den Svigten af Markedet, som først Sanktionerne overfor Italien og senere Uroen i Spanien har medført, vil blive væsentligt afbødet i de skadelige Virkninger. For Resten af Beholdningen — ca. 4000 Tons — har det færøske Erhvervsudvalg anmodet Regeringen om under en eller anden Form at overtage dette Restparti til Rederiforeningens Produktionspriser.

— Hvorledes Sagen vil komme til at ligge, kan der ikke paa nuværende Tidspunkt siges noget om. Tuskhandelsplanen er interessant, saafremt den kan lykkes.

Keypið frá teimum,
sum lfsa í
„Føroya Social-Demokrat“.